

Senčna stran jezika

Ali lahko mislite brez jezika? Poskusite!

Ste se kdaj vprašali, kako in zakaj so jeziki nastali? Če greste raziskovati, boste spoznali, da človek tega ne ve. So teorije in špekulacije, bolj ali manj neugledne. A kdor prebije strop ubesedovanja resničnosti, ve, ne da bi se učil.

Ste vedeli, da je bil na začetek le en jezik, Božji, ki ga še danes govorijo vsa Živa bitja?

Ali obstaja misel brez jezika?

Ne, ne obstaja. Misli ni, če ni simbolov, ki bi nakazovali resničnost. Zato je človek, dokler ne govori, tako popoln odsev svojega božanskega porekla.

Kaj pa obstaja brez jezika, se mogoče sprašujete?

Obstajajo občutje, doživetje, čustvovanje, sanje, slutnje, intuicija, modrost..., obstaja gjana..., tiho vedenje, ta notranja gotovost, s katero se že rodite in zanjo ne potrebujete narediti nič..., razen, da jo ne zadušite s tujimi nanosi, ki vas po odgovore napotujejo proč od sebe.

Noben od teh fenomenov nima in ne more imeti ustrezne besede, ki bi ga lahko opisala, niti samo približno. Kadar nemiselni fenomen poimenujete, že to je absurd, kadar mu torej določite točno določeno besedo, njegovo življenjsko neizmernost uokvirite na pomen te besede. Z energijskega vidika ga umorite, podobno kot to naredi fotografija, ki življenjsko gibanje zaustavi v negibajočo statiko. Iz neopisljive doživetvene izkušnje, ki jo natančno beleži in doživlja vaše telo, naredite statičen niz črk, z določeno definicijo in pomenom, ki se ga naučite.

Poglejte..., na primer, besedo ljubezen. Ker nimate izkušnje ljubezni, ... nimate pa je, ker vas od začetka vsega učijo, celo hoditi, da se, preden bi telo lahko začutilo in zahrepenelo po lastni božanski svojskosti, že dušite po tujimi nanosi. Učijo vas, odpuščajte, ljubite sovražnike..., in boste ljubeči. Seveda tega kot taki ne moremo niti pod razno spraviti v življenje, z učenjem življenjskih kvalitiet na tak način, gojimo le smrtne lastnosti kot so krivda, nespoštovanje sebe, nezadovoljstvo, žalost, depresija ipd.

Iz istega razloga ne poznate več Živosti in Življenja, obzirnosti in spoštovanja, samotnosti in tišine... .. Zaradi pripisovanja ubesedenih razlag fenomenom, ki so neubesedljivi, iz magične in neponovljive enkratnosti Življenja, delamo lahko umljivo banalnost, tovarniško proizvodnjo ene-in-iste mrtvosti. Tako umorimo Življenje v sebi.

Povejte zdaj, komu pod soncem, ki, zaradi čara mehanike, misli, da je Živ, lahko povem kaj takega? Imel bi me za norico in prav bi imel, kajti nikomur tega ni moč povedati!

Lahko le ustvarim pogoje, v katerih bo osvobojen vsakdanjih jemalcev moči in podprt z visokim zvenom narave, to lahko vidi in to tudi prenese..., in še to pod pogojem, da iskreno prosi za to. Nikogar se v Živost ne da in ne sme prevarati. Vsak mora vedeti, kaj se gre in za kaj prosi.

Tako smo iz vsega naredili nekaj drugega. Besedo ljubezen si vsak razloži po svoje, kakor nanese raven njegove zavesti. Zato vsak živi v prepričanju, da je ljubeč, ker živi v skladu s svojo definicijo ljubezni. Malo pa jih vidi, da so v njem, v njegovem neposrednem okolju in na Zemlji, neprekinjene hladne in vroče vojne že od pamtiveka, ki niso in ne morejo biti, plod osebne oz. kolektivne ljubezni. Človek, ki je plen misli, ne poveže svojih dejanj s posledicami, ki se mu godijo.

Ljudje še ne znamo ljubiti, živeti, čutiti, zdaj se tega začenjamo zavedati in to je velika stvar. Ničesar ne boste pozdravili, dokler ne veste, kaj vam je. Do sedaj ste za spoznavno orodje uporabljali jezik, zdaj začenjate uporabljati naravno danost, ki se je ne rabite učiti, doživljanje.

Zdaj šele se lahko prebudite za čutenje, kajti svet je čutenje. Vse je energija, ki jo ni mogoče zaznati nikakor drugače kot s telesno zaznavo, očiščeno jezikovne razlage. To je vaša primarna naloga, vsi ostali cilji so prah, v primerjavi s tem.

Ko boste to doumeli, boste utihnili in pred vašo novo odkrito zaznavnost se bo začela razgrinjati neskončna paleta nians čutenja in energijskega občevanja. Takrat v prisotnosti dveh, tišina ne bo več mučna, pač pa plodna in bogata izmenjava neskončnih odtenkov energij, ki se vzdigujejo med vama iz notranje vznesenosti ob vnovični Živosti osvobojene duše, ki utripajo iz čistih pogledov, nečutnih dotikov, notranjih nasmehov, božanske zamaknjenosti... .

Ne le beseda, že misel..., to vznesenost hipoma prekine. Koliko..., koliko ljudje izgubljam, ker se ob prvih korakih na tej Zemlji, učimo imen stvari. Ko bi se učili vsaj imen doživljajske resničnosti! In koliko..., koliko izgubljam, ker se od prvih korakov dalje ne seznanjamo z lastno veličino, do katere pridemo le z molkom in tihim zaziranjem vase.

Vaša novo prebujena ljubezen se bo najlepše izrazila ravno s tem, da boste umolknili in se namesto nameravane izrečene misli, vsakokrat prijazno nasmehnili. In kolikšna bo vaša ljubezen, ko boste svojemu otroku zgled molčanja, prisebnosti, samo-obvladovanja, miru, ko v vas in okoli vas ne bo tresoče vibracije premišljanja, govorjenja, brnenja strojev, avtov, naprav,.... . In kolikšna bo vaša ljubezen, ko boste skupaj s svojimi ljubljenimi ure in ure tihotili brez naglice, priganjanja, nervoze..., ljubeči, tihi, mirni, prisotni, obzirni, večni... .

Kaj ne vidite, kako je vse v vas in okoli vas ravno nasprotje ljubezni in kako z dneva v dan, ravno zaradi ne-ljubezni do sebe, spet in spet privoljujete v ne-ljubezen in vanjo vzgajate ravno tiste, ki naj bi jih ljubili. Če bi hoteli ljubiti, ne le mislili, da ljubite, potem bi morali biti na tem svetu, ne pa tudi iz njega. Vse od tega sveta bi morali disciplinirano držati proč od sebe in ustvarjati svojo resničnost, ki zrcali kvalitete ljubezni.

Potem ne bi več mislili, da ljubite in obenem živeli neljubeče, pač pa bi ljubezen žarela iz vsake vaše pore, giba, pogleda in dejanja, ne da bi si karkoli mislili, najmanj, da ste ljubeči. Kdor je ljubeč, tega ne ve. Žal je res tudi obratno, kdor ni ljubeč, tega ne ve. Kar ga, za razliko od notranje tihega ljubečnega, naredi tirana je, da misli, da je ljubeč, zato se brez zadržkov uresničuje v ne-ljubezni in ne vidi, da je pravzaprav tiran. To dela naučeno znanje.

Poskusite ob naslednji priložnosti, ko bo vaš domači naredil kakšno neumnost, nesrečo, grdobijo..., ne od-reagirati avtomatično kot lokomotiva na polni pari..., če morete. Ostajajte odmaknjeni od dogajanja, ki je vedno pod pokroviteljstvom Življenjske nezmotljive energijske dinamike in odgovorite natanko tako kot vi hočete kot v ljubezni prebujeni. Poskusite naslednjič, ko boste pod izbranim drevesom sedeli vzravnane hrbtenice vzpostaviti razdaljo do svojega telesa in ne odreagirajte morilsko kot občutljiv robot na vsak živalco, ki vas obišče..., če morete.

Ali ko boste naslednjič z družino v naravi, se smehljajte in molčite. Ko vas otrok, če ga imate, smeje pogleda, medtem ko s prstom kaže na neko zanimivost, se smehljajte in molčite. Ne razložite si, da vas sprašuje po imenu te stvari, otrok vidi rastlino kot živo, odzivno bitje, ki mu pritegne pozornost na tak način, ki jo vam ne. Prikimajte mu v potrditev, da je res zanimivo, čeprav vi v opazovanem ne najdete nobene čarobnosti, nato mu dovolite njegovo skrivnostno občevanje z neizrekljivo Lepoto in Magijo, ki jo otrok še vidi v Življenju. Ne veste, ne pozablajte tega, zato zaupajte v Ljubezen, ki je posebljena mirnost in se smehljate in molčite.

Če bi radi ustvarili prijetno vzdušje doma, molčite in se smehljajte. Če bi radi pomiri svoje živce, molčite in se smehljajte. Če bi radi potolažili bližnjega, domačo žival..., veste kaj bom rekla. Če bi radi ozdraveli, naredite in delajte tako.

Kdor se je že lotil tega, je spoznal, da je premagati samega sebe kot produkta družbe, ko dojema Življenje skozi besedo in ne neposredno skozi svoje telo, vse prej kot šala. Smrtni nemir, ki je plod mentalne aktivnosti, imate zajeden v genski zapis, ne zato, ker bi ga podedovali od staršev, pač pa zato, ker občutljiva spominska sposobnost genov nezmotljivo in neizbrisno beleži vašo energijo od prvega vdihala dalje. Nemir ste si sprogramirali v telo z naučenim odnosom in obnašanjem do sebe in Življenja.

A povejte, kako se boste kot eno, dve, tri leten nedolžen otrok mogli ubraniti pritisku odrasle neobčutljivosti, ki ne zazna nasilja, ki ga z učenjem jezika, miselnim nemirrom, govorjenjem in splošnim hrupom, izvaja nad vami? Nobenih možnosti niste imeli, da bi se temu lahko izognili. A imate vso možnost zdaj! Le hoteti morate in Življenje v vas se bo pognalo v osvobajanje.

Znano je in mnogo staršev že uresničuje ta velik uvid, da otroka, vsaj prvih sedem let, ne učijo ničesar. Kako dostojanstven, pokončen, miren, suveren, široko zaznaven in čist je tak otrok, sem se prepričala v permakulturni vasi Kristalne Vode v Avstraliji. Ob njem sem se počutila zaostala, ne da bi on karkoli naredil. Le tam je stal v svojem polnem sijaju in zavedla sem se svoje revščine. Ne veste, koliko takih otrok danes hodi po Zemlji, a dovolj je, da veste, da so, in da je njihova prisotnost med nami, velika Milost. Pustite otrokom njih same, zato, če vsak dan znova in znova izberete Ljubezen, molčite in se smehljajte. Le tako se pustite Življenju voditi, da vas dvigne na svoje božanske višave.